

És igual qui governi, la resposta sempre és repressió

written by Ralf Streck | 26 de maig de 2019

Al govern socialdemòcrata sempre li agrada parlar de diàleg, però cada vegada més augmenta la repressió contra els catalans que ara resulta que han format una “associació criminal”.

Ara Espanya ha arrossegat davant dels tribunals, el cap del Govern català, Quim Torra, un any després de ser investit. Tal com *Telepolis* ja havia informat, Espanya li retreu “desobediència” perquè no va fer retirar de la seu del govern a Barcelona les pancartes i llaços grocs que expressen la solidaritat amb els presos polítics. Com sempre en aquests casos, després de la demanda de la fiscalia, la justícia va actuar molt ràpidament. Dos mesos escassos després va haver de declarar davant del tribunal i pot ser castigat amb inhabilitació.

Davant del Tribunal Suprem a Barcelona, on dijous passat el van acompanyar solidàriament centenars de persones, Torra va declarar que ni els llaços grocs ni les pancartes pels presos no eren una qüestió de partit. A Catalunya els tres partits que tenen la majoria al Parlament estan al darrere dels presos. Per això la Junta Electoral no podia ordenar que es traguessin perquè no tenia atribucions per fer-ho. A més, l'ordre de treure-ho va arribar el 12 d'abril, molt abans que comencés oficialment la campanya electoral.

El cap del Govern català veu justificada la seva actuació per la llibertat d'expressió. “Il·legal” ho va ser l'ordre de la Junta Electoral. “No es pot obeir una disposició injusta i il·legal” va dir Torra. Com a president no pot deixar de banda els drets i les llibertats sense més ni més. Si la democràcia espanyola no suporta que se la defensi, ell està disposat a pagar el preu que calgui. “En la defensa de la llibertat

d'expressió, seré sempre a primera línia fins a les últimes conseqüències" va dir. Els drets i les llibertats col·lectius han estat sempre aconseguits amb grans esforços i sacrificis. A les preguntes del partit d'extrema dreta VOX, que en aquest cas actua com a acusació particular, no hi va respondre "per decència democràtica".

Després de les darreres actuacions il·legals de la Junta Electoral (JEC), sobre les quals els tribunals espanyols ja han dictaminat, és ben estrany que aquest procediment absurd contra Torra segueixi el seu curs. Qui està al darrere és la Junta Electoral a la qual sens dubte es pot acusar de prevaricació contra els catalans. Sense base jurídica la JEC també ha intentat excloure de les eleccions europees l'antecessor de Torra i així ha demostrat clarament la seva parcialitat. Les exclusions van ser anul·lades ràpidament per la justícia espanyola, a la vista de les perspectives d'una intervenció urgent del Tribunal Europeu a Luxemburg i d'un procés per infracció dels tractats contra Espanya. Si no s'hauria pogut produir una desagradable repetició de les eleccions.

La fiscalia també havia recomanat de transigir, però fins ara no ha presentat cap demanda per prevaricació contra la majoria de la JEC, que havia de saber –igual que el jutge Betancor– que no hi havia cap fonament per una exclusió de Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Toni Comin. Malgrat això, aquest jutge, nomenat pel partit de dretes Ciudadanos va votar per l'exclusió. Puigdemont ha presentat demanda contra aquest jutge per aquesta causa.

Després de la victòria electoral dels socialdemòcrates no ha canviat res

Torra també es va referir, en la seva declaració a les clavegueres espanyoles, que des del Ministeri de l'interior s'inventen acusacions contra els polítics de l'oposició. Torra va opinar que avui ja s'ha arribat al punt "que la Junta

Electoral també ho fa". Per ell és ben clar: "És igual qui governi, la resposta sempre és repressió".

I aquesta opinió no és gratuïta. Després de la victòria electoral dels socialdemòcrates no ha canviat res. El pres Oriol Junqueras i altres diputats elegits pel parlament espanyol, segons opinió d'experts constitucionalistes d'alt nivell, haurien d'estar en llibertat des del dia de les eleccions. Però Junqueras ni tan sols va poder participar en un debat de la campanya electoral, per vídeo des de la presó. Això, encara que la Constitució espanyola li garanteix la immunitat sense reserves. Aquesta només pot ser aixecada per la comissió parlamentària corresponent.

Però la Junta Electoral va acceptar la justificació de la direcció de la presó i per tant del govern socialdemòcrata. Encara que la junta electoral de Catalunya havia autoritzat la connexió per vídeo, la presó va argumentar que el debat era fora del temps previst per l'ús de l'espai per a les conferències a distància. Amb justificacions formalistes es priva l'exercici de la democràcia. Això va ser prou perquè la JEC, com una comissió de censura, intentés dificultar la candidatura de Junqueras. Que l'emissora catalana TV3 oferís de fer el debat a una altra hora no va servir de res, ja que evidentment l'hora només era un subterfugi. Per això, des del seu exili belga a Waterloo, Puigdemont solidàriament també va renunciar al contacte per vídeo.

El Tribunal Suprem, mentrestant, també ha dictaminat –en contra de l'opinió expressa d'experts en dret constitucional i en contra de l'article 71 de la Constitució– que els presos que han estat elegits com a diputats no rebran cap alleujament del seu règim penitenciari, encara que la Constitució sigui ben clara tant en aquest punt com en el d'exclusió de candidats.

Des del "moment" de l'elecció, els representants elegits gaudeixen "d'immunitat parlamentària". No poden ser "objecte

d'acusacions". "Sense la conformitat de la comissió parlamentària competent no es pot procedir en contra d'ells". I no hi ha prevista cap excepció. El president del parlament "hauria hagut "d'adoptar de seguida les mesures pertinents" per tal que no fossin privats "de l'exercici del seu mandat". Però passa tot el contrari.

El que és nou és que, evidentment, el tribunal Suprem no gosa denegar als parlamentaris electes la seva participació en la sessió constitutiva. El 21 de maig hi han participat. Això demostra com han estat d'arbitràries decisions anteriors de la cambra d'apel·lació. A Jordi Sánchez se li va prohibir d'anar al Parlament català per a ser elegit president català, fet que menysté els seus drets. I això va passar contra les disposicions de la comissió de drets humans de l'ONU. Jordi Turull va ser fins i tot ràpidament detingut per impedir que fos investit en una segona votació.

L'advocat constitucionalista Javier Pérez Royo ha tornat a criticar aquesta decisió del Tribunal Suprem. L'andalús escriu que amb aquesta decisió no es respon a la qüestió principal. Hom ha canviat l'ordre de respostes a les demandes i darrere d'això hi ha la intenció d'esquivar les "conseqüències jurídiques". Ho considera altra vegada "anticonstitucional". Ell ho té clar: "El final de l'empresonament és una conseqüència automàtica" i el Tribunal Suprem no pot fonamentar "de cap manera el manteniment de l'empresonament preventiu".

Pérez Royo té curiositat per saber què dirà el Tribunal Constitucional sobre aquesta nova interpretació abstrusa de les lleis. L'advocat de Puigdemont, després de totes les experiències, té poques esperances. "Cada dia és més clar que l'única línia de defensa és a Europa, on es guanyarà, tant a nivell jurídic com polític", ha dit Gonzalo Boye per Twitter.

"Formació d'una associació criminal"

Que a Espanya, és igual qui governi, la repressió sempre és la resposta, ho demostra ara també la moció de la fiscalia d'ampliar les acusacions contra vint-i-vuit catalans. Se'ls acusa de "formació d'una associació criminal". "L'objectiu criminal" de funcionaris dirigents i de directors de les radios públiques catalanes, ha residit a fer un "referèndum per la independència", exposa la fiscalia.

Ja abans d'havia dictat que havien de dipositar una fiança exorbitant de 5,8 milions, o se'ls confiscarien els béns personals. Això ja s'ha començat a fer. Així la fiscalia, és a dir el govern espanyol, deixa ben clar quin camí pensa seguir. Cal remarcar que l'any 2005 es va dictaminar clarament que la realització de referèndums no seria punible.

És ben clar l'objectiu d'arruïnar econòmicament els afectats. Han de dipositar la suma completa de diners públics que presumptament es van dilapidar pel referèndum, encara que 2,1 milions ja es van exigir als acusats en el procés per rebel·lió. Per això la defensa ha reunit 3,7 milions en una caixa de solidaritat, però la fiscalia no en té prou. I el que encara és més dramàtic: en el procés en curs contra els exministres, fins ara no s'ha pogut trobar cap factura, per no parlar de qualsevol moviment de diners, que pugui justificar aquesta acusació.

Traducció de l'alemany: Pere Grau i Rovira (Hamburg)

Publicació en
alemany: <https://www.heise.de/tp/features/Bundestag-behandelt-katalanischen-Konflikt-4425221.html>